Хмарина в небі голубім
Пливе, як мрія,одиноко,
І вітру раннього потоки
Несуть її крилом своїм.

Куди ти мчиш, куди летиш,
Моїх поривів птице рання?
Ще по ярах лежить світання,
Як неба вистояна тиш.

Шумлять тополі-сторожі,
Але тобі нема межі,
Де кличуть сонце урочисті
Бори в зеленому намисті.

Ми ще зустрінемось колись,
А зараз мчи, моя крилата,
На схід, над Каспієм горбатим,
Як над минулим, зупинись.

Тут жив співець. Огні заграв
Йому ще снилися крізь муку,
У серці він носив розлуку
І на Украйну позирав.

Серед оновлених полів
Спинися, райдужна, далека.
Тут шлях лежав і мліла спека.
Тут він за всіх переболів.

На дорогі його сліди
Дощами спражними спади!